

DECIZIE nr. 343 din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 401 din 9 mai 2006**

Data intrării în vigoare 09-05-2006

Ioan Vida - președinte

Nicolae Cochinescu - judecător

Aspazia Cojocaru - judecător

Acsinte Gaspar - judecător

Kozsokar Gabor - judecător

Petre Ninosu - judecător

Ion Predescu - judecător

Marinela Mincă - procuror

Marieta Safta - magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cerasela Ambăruș în Dosarul nr. 10/2006 al Curții de Apel Bacău - Secția penală.

La apelul nominal este prezentă partea Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic Eliza Mihăilescu, lipsind autoarea excepției, precum și partea Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Având cuvântul, reprezentantul Agenției Naționale de Administrare Fiscală solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 10/2006, Curtea de Apel Bacău - Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cerasela Ambăruș în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, prin aceea că înlătură calea de atac a recursului împotriva hotărârilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor. Se arată că, deși prin înlăturarea căii de atac a recursului legiuitorul a avut în vedere imperativul de celeritate, în practică, lipsa acestei căi de atac a generat efecte contrarii, deoarece "adeseori instanțele de apel dispun rejudecarea cauzei în alte cazuri decât cele expres și limitativ prevăzute de art. 379 alin. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, tocmai datorită faptului că o astfel de hotărâre este la adăpost de orice control judiciar."

Curtea de Apel Bacău - Secția penală apreciază că "într-adevăr, în practică, există situații în care se dispune în mod nelegal rejudecarea cauzelor, iar aceste situații nu pot fi cenzurate întrucât nu există calea de atac a recursului".

În conformitate cu dispozițiile [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, referindu-se la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

"Pot fi atacate cu recurs: [...]"

e) deciziile pronunțate, ca instanțe de apel, de tribunale, tribunale militare teritoriale, curți de apel și Curtea Militară de Apel, cu excepția deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor."

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse în art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, de exemplu, prin [Decizia nr. 481 din 9 noiembrie 2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.143 din 2 decembrie 2004, și [Decizia nr. 35 din 25 ianuarie 2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 22 februarie 2005, Curtea Constituțională, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale, a reținut că "prin instituirea caracterului irevocabil al deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor nu se aduce atingere în nici un fel dreptului la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, se oferă tuturor părților interesate exercitarea acestui drept în condiții de echitate, întrucât, de vreme ce se procedează la o nouă judecată asupra fondului, partea interesată are posibilitatea să-și valorifice toate drepturile și interesele sale legitime fără nici un fel de limitări".

De asemenea, prin [Decizia nr. 94 din 7 februarie 2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 23 februarie 2006, Curtea Constituțională, analizând aceeași excepție de neconstituționalitate prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, a constatat că, în ceea ce privește existența unei a doua căi de atac (recurs) în materie penală, Curtea de la Strasbourg a reamintit în Cauza Krombach contra Franței, 2001, că statele dispun, în principiu, de o largă marjă de apreciere pentru a decide modalitățile de exercițiu al dreptului la două grade de jurisdicție. Totuși limitările aduse de către legislațiile interne dreptului la recurs trebuie, prin analogie cu liberul acces la justiție consacrat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, să urmărească un scop legitim și să nu aducă atingere substanței dreptului. Or, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența menționată, aceste cerințe au fost respectate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru cele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 alin. \(1\) și \(6\) din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cerasela Ambăruș în Dosarul nr. 10/2006 al Curții de Apel Bacău - Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,

Marieta Safta
